

ПВК «Редан» - інформація для батьків.

Як уже відомо, підлітки масово збирались у центрі українських міст і готувались влаштувати сутички та бійки. Правоохоронці не допустили конфліктів і понад 700 учасників масового зібрання затримали й передали ювенальній поліції. Більшість із затриманих – це неповнолітні. За такі дії передбачено як адміністративну (для батьків неповнолітніх), так і кримінальну відповідальність, яка настає із 14-ти років. Затримані називають себе учасниками "ПВК Редан"

Члени угруповання носять чорний одяг із зображенням павуків і використовують специфічний сленг. Вони називають себе "павучками" і виступають проти футбольних фанатів, мігрантів і темношкірих. Члени ПВК "Редан" збираються у великі групи і влаштовують масові бійки з національними меншинами або представниками інших субкультур.

Небезпека такої субкультури полягає у;

- пропагуванні мови агресії та ненависті;
- спричиненні масових хаотичних бійок;
- вчиненні протиправних дій, порушенні закону;
- нищенні громадського майна;
- спричиненні фізичних розправ;
- залученні та маніпулюванні підлітками заради власної вигоди.

Чи потрібно батькам турбуватися через ПВК "Редан"

ПВК "Редан" - далеко не перша і не єдина субкультура, яка займається бійками і хуліганством. Подібні рухи завжди були і завжди будуть серед підлітків з не дуже благополучних сімей. Наприклад, можна згадати такі субкультури, як "оффники" або "стрейт едж".

Батькам важливо пам'ятати, що поширення таких субкультур - це не причина, а наслідок психологічних і сімейних проблем у підлітків. Дитина з сім'ї, де її поважають і вислуховують, навряд чи зацікавиться таким агресивним рухом.

Якщо підліток зацікавився ПВК "Редан" - це привід відверто поговорити з ним і разом відвідати дитячого психолога. Підліток повинен відчувати, що ви його підтримка, а не ворог.

Також батькам не варто бити тривогу, якщо підліток дивиться аніме. Аніме саме по собі не робить дитину агресивною і неслухняною, якщо у неї немає сімейних проблем. Це всього лише вид мистецтва, який дивляться мільйони людей по всьому світу.

Батькам і правоохоронним органам безумовно потрібно спостерігати за рухом ПВК "Редан". Але і піддаватися суспільній паніці не потрібно. Просто любіть своїх дітей і вибудовуйте довірчі відносини з ними.

Як розпізнати "реданівців"

За даними правоохоронців, "ПВК Редан" нібито засуджує насильство зі сторони інших субкультур та виступає за індивідуальний стиль. Також для ідентифікації члени такого руху використовують:

- символіку павука;
- мають довге волосся;
- одяг стилю оверсайз.

Основними центрами проведення зборів підлітків визначають людні місця, зокрема площі, торговельні центри, центральні частини міст.

Своєю чергою в поліції закликають дорослих приділяти увагу дітям, постійно роз'яснювати правила поведінки та уберегти від невинуватених вчинків.

"Не допускайте ситуації, коли неповнолітні підпадають під вплив агресора, підтримуючи подібні флешмоби", - звертаються правоохоронці.

Нагадаємо, нещодавно хвиля руху "ПВК Редан" дісталася до України. Представників цієї субкультури за декілька днів одразу

У чому небезпека?

Рухи, подібні "Редан", небезпечні ще й з інших причин:

По-перше, вони містять ознаки секти, а секти, як відомо, — це про сильну залежність, несвободу, авторитаризм та насильство. Відомо, що в країні-агресорці з авторитарним режимом надзвичайно багато людей перебувають під впливом пропаганди, яка деструктивно впливає на психіку та схожа за своєю дією на дію тоталітарних сект.

По-друге, вони провокують неконтрольовану агресію, а часто й аутоагресію, тож це може загрожувати життю та здоров'ю дитини, а також її оточення. Цим вони відрізняються від звичайних субкультур, які хоч і містять ознаки приналежності, але при цьому підтримують свободу, індивідуальність та не шкодять собі та іншим. Підліткам дуже важливо мати приналежність до певної групи у колі собі подібних, тому, якщо дитина не знайшла свою підтримуючу та конструктивну "зграю", є ризик залучення до подібних спільнот. Така приналежність для підлітка також і про безпеку — а під час війни вона порушена.

Також варто звернути увагу, що й інші психологічні проблеми дітей, такі як самопошкодження, суїцидальні думки та спроби, відсутність кола спілкування, закритість, неприйняття себе тощо, зазвичай мають той самий корінь — самотність, відсутність своєї "зграї", поганий контакт з батьками. До того ж підліткам фізіологічно важко регулювати емоції. Тому що лімбічна система мозку, що відповідає за емоційні переживання та прояви, вже розвинена, а префронтальна кора головного мозку (неокортекс), що відповідає за їхню регуляцію, ще не сформована. Завдання батьків — допомогти цій регуляції, з одного боку прийняттям, з іншого — виставленням кордонів.

Що робити батькам?

- Відкрито пояснювати безпечні та небезпечні моменти в інтернеті, говорити про це. Не критикувати, а саме пояснювати. Водночас давати знати дитині, що в разі прямої небезпеки здоров'ю або життю ви маєте право відреагувати та припинити зв'язок із небезпечним середовищем, онлайн чи офлайн. І теж: не погрожувати, а саме пояснити.

- "Я з тобою", "я на твоєму боці", "готова тебе підтримати та вислухати", "ти маєш право на свій простір, якщо він безпечний для твого здоров'я та життя". Це приблизні приклади фраз, з яких можна почати розмову, можуть бути варіації. Важливо дати дитині знати, що вона прийнята, але й що у разі небезпеки ви відреагуєте.

- Дітям, особливо підліткам, не можна просто забороняти, їм важливо пояснювати, що і для чого. Тому важливим буде пояснити, чому такі рухи є деструктивними, що конкретно в них може бути небезпечним, бажано, на конкретних прикладах однолітків.

- Важливо відділити погане від хорошого. Наприклад, перегляд аніме — це ок, збиратись і бити представників інших субкультур — не ок.

- Як альтернатива — неагресивні субкультури, клуби за інтересами, спортивні секції, живі та онлайн терапевтичні групи для підлітків, їх зараз досить багато. Наявність справжніх щирих друзів, близьких, підтримки важлива.

- Якщо важко знайти порозуміння з дитиною та не вдається достукатись самотійно, можна звернутись до психолога за сімейною консультацією. Спеціаліст може допомогти знайти спільну мову, адже бачить процес зі сторони й не є залученим у нього як член родини.

"Я завжди кажу, що важливо спілкуватись зі своєю дитиною, і робити це відкрито. Підлітковий вік складний тим, що діти потребують і підтримки, і водночас чіткого дотримання кордонів. Має бути й відкрите щире спілкування, і чітка система правил, які будуть прийняті в родині, прості та ясні. Наприклад,

якщо у нас є проблеми чи неприємності, ми говоримо про це та вирішуємо це разом", — говорить Марина Ребрик.

Підлітки також часто копіюють те, що відбувається між батьками та в сімейній системі загалом. Тому важливо також приділити увагу спілкуванню з партнером. Якщо помітили зміни в поведінці дитини, важливо це проговорювати. У відкритих щирих стосунках ці зміни будуть помітними — дитина може бути більш тривожною, агресивною, закритою. Звичайно, що неможливо вберегти від усього, але родина із відкритим щирим спілкуванням має менші ризики.

Ще більше корисних рішень!

Ювенальна поліція України підготувала власні поради батькам, які хочуть захистити своїх дітей від впливу агресивних спільнот типу "Редан". За словами правоохоронців, деякі батьки навіть можуть не підозрювати, що їхня дитина належить до певної субкультури та може мати девіантну поведінку. Тому батькам радять робити таке:

- Спокійно, відкрито й прямо спілкуйтеся з дитиною. Надайте їй можливість говорити, коли вона буде до цього готова. Не підганяйте її.
- Якщо дитина розповідає, куди вона ходить і як проводить свій час, проявіть якомога повнішу обізнаність у цій темі. Виявляйте терпіння, наполегливість і доброзичливість для уникнення емоційного дискомфорту, недовіри чи агресії з боку підлітка.
- Опановуйте інтернет, зокрема заведіть власний акаунт у соцмережі й станьте там другом своїй дитині.
- Щотижня аналізуйте вміст сторінок дитини, уважно читайте її публікації, вивчайте групи, до яких вона приєдналася.
- Ознайомтеся з її віртуальними друзями, звертайте увагу на фото й відео, які викликають інтерес дитини, зокрема ті, що збережені, поширені або вподобані.
- Покажіть дитині, що вона вам небайдужа, що ви піклуєтеся про неї, та запропонуйте спільно провести час.
- Зосередьтеся на тому, щоб показати підлітку його переваги, знайдіть у нього сильні сторони, допоможіть йому побачити себе унікальною особистістю.
- Коли встановите з підлітком контакт і довіру, поясніть йому згубність і безперспективність деструктивної поведінки, підкріплюючи це відомими йому фактами. Допоможіть дитині зрозуміти ступінь ризику від деструктивної

поведінки та невідвортної відповідальності за скоєне (зокрема у випадку вчинення булінгу або іншого правопорушення).

"Пам'ятайте, що в зону ризику проявів деструктивної поведінки потрапляють підлітки, яким бракує батьківської уваги та підтримки, а також ті, чиє перебування в інтернеті не контролюється", — наголошують ювенальні прокурори.